

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 25. De sacrificio Missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

306. *Considerationes Christianæ.*
September dimenta, earum tamen commoda habere
desiderant? estne hoc Christum pauperem
imitari? & talis ad remunerationem pau-
peribus promissam aspiret?

*Percurre obligationes, conditioni tuae pro-
prias, quod ad paupertatem attinet, ut video,
quomodo eis satisfasias.*

Quoniam propter vos egenus factus est,
ut illius inopia divites essetis. 2. Cor. 8.9.

Affatim dives est, qui cum Christo pau-
per est. Hieron. Epist. 1.

DIES XXV.

De Missæ Sacrificio.

I.

Non potest esse Religio sine aliquo cul-
tu, qui Deo exhibeat; neque cultus
perfectus absque sacrificio; nec sacri-
cium perfectum, nisi Deo offeratur victi-
ma Deo digna, id est, Homo-Deus, ne-
que enim est, nisi Deus solus, qui sit victi-
ma Deo digna. Hoc Sacrificium oblatum
est in monte Calvariæ, ubi Christus Ho-
mo-Deus gloriæ Patris sui se immolavit.
Missæ Sacrificium istius est imago; sed i-
mago, quæ id ipsum, quod exhibit, infe-
co npletitur. Idem est Sacerdos, qui u-
trumque Sacrificium offert; eadem in utra-
que victima, nempe Christus Sacerdos non

vi

visibilis, cuius munere fungitur homo, qui *September*, non nisi ejus Minister est; ac proin non ut homo, sed ut Deus loquitur, cum dicit: *Hoc est Corpus meum.* Ipse est victimam etiam, quae offertur, nempe Corpus, & Sanguis IESU Christi. Hæc duo Sacrificia eisdem habent fines, videlicet honorare Deum, ei pro peccatis nostris satisfacere, grates Deo agere de gratijs, quas ab eo acceptimus. præterea eandem habent virtutem ea obtinendi, quibus nobis opus est. Sacrificium Crucis pro omnibus hominibus offertur: *ipse est*, inquit S. Joannes, *propitiatio pro peccatis nostris; non pro nostris autem tantum, sed etiam totius mundi.* Sacerdos, inquit S. Io. Chrysostomus, dum Missæ Sacrificium offert, pro universo terrarum orbe legatus intercedit, deprecatorque apud Deum.

II. Si vero similitudo, quæ invenitur inter Crucis Sacrificium, & Sacrificium Missæ, excellentiam Sacrificij Missæ demonstrat, discrimen, quod in ijsdem inventur, eandem non minus manifestat. Primum est Sacrificium cruentum; quia victimam, quae offertur, per mortem, quam ipsa reapse subiit, & totius sanguinis suæ effusionem, immolatur. Secundum est Sacrificium quoddam incruentum, cum vi-

U 2 eti-

September. Etima , quæ offertur, semper immoletur , semp̄erque conseretur , ut offerri Deo semper queat. Hæc non moritur , nisi morte mystica, repræsentata per illam separationem , quæ per verba consecrationis corpus sub speciebus panis , & sanguinem sub vini speciebus constituit. Primum Sacrificium non offertur, nisi in monte Calvariæ. Secundum iuxta Malachia vaticinium in toto terrarum orbe offeratur. Primum non nisi paucis horis duravit : secundum usque ad mundi finem manebit : propterea à Daniele Iuge Sacrificium appellatur. In primo Sacrificio IEsu Christi Corpus , quod in Cruce fuit immolatum, dolori obnoxium , & mortale erat ; in secundo impassibile , & immortale est, Quid majus , quid augustius , quid sanctius, quid formidabilius Sacrificio , quod tanta complectitur Mysteria ? an id haec nus credidisti , vel concepisti ? modus, quo Missæ Sacrificio adesse soles , contrarium sanè testatur.

III. Si Missæ Sacrificium tam excellens , & fructuosum est ; Sequitur. I. Nihil tanti esse momenti , quod nos à lege sacram audiendi eximat , si eidem adesse possimus : an non in nos ipsos iniuriam exercemus , si sponte magnis nos privemus fru-

fructibus, quos eidem assistendo colligere ~~September~~
 possumus, cùm per illud Christi merita
 nobis applicentur? Sequitur 2. nos ei nun-
 quam assistere posse cum sufficienti reve-
 rentia, si cogitemus Hominem-Deum, qui
 se Patri suo offert, ibi præsentem esse, pro
 nobis Patrem precari, &c., ut eum nobis
 propitium reddat, ibi se sistere cœu victi-
 mam præ reverentia in profundum nihili
 sese demergentem. SS. Angeli, qui, ut
 Divus Jo. Chrysostomus asserit, tremen-
 do huic Mysterio assistunt, summam ei-
 dem reverentiam exhibent, & cum sancta
 quadam trepidatione interfunt: & nos
 terræ vermiculi, eò nos, ut videtur, con-
 ferimus Majestati divinæ pro nobis in ni-
 hilum quodammodo redactæ insultaturi.
 Sequitur denique 3. nos Missæ Sacrificio
 interesse debere cum eo dolore, cum ea
 noxarum admissarum pœnitudine, cum
 qua Sacrificio in monte Calvariæ adfuisse-
 mus. Quales tunc animi nostri fuissent
 sensus ad aspectum tam miserandi specta-
 culi? conemur tales nunc concipere; vel
 potius sensus Beatissimæ Virginis, & dile-
 eti Discipuli. Verum, pro dolor! an non
 immodestijs nostris potius imitamur mo-
 res inimicorum Servatoris, qui ejus cala-
 mitatibus illudebant, & insultabant?

September. Petre à Deo veniam ob exiguum pietatem, & reverentiam, qua hactenus Missæ Sacrificio adstitisti.

In omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda. *Malach. 1. 11.*

Tu verò, cùm Sacerdotem videris offerentem, ne Sacerdotem considera hoc facientem, sed manum Dei invisibiliter extensam. *Chrysost.*

DIES XXVI.

De Præparatione ad S. Communionem.

I.

*1. Paral. 29.
v. 1.* **D**avid populo ostensurus, quām ardentius se parare, quantumque conferre ad Templi extirctionem eum oporteret, ait: *Opus grande est: non enim homini præparatur habitatio, sed Deo.* Quārus igitur servor noster esse debet ad S. Communionem nos parandi, in qua anima nostra modo quodam longè magis admirando templum, & sanctuarium sit Divinitatis. *Opus grande.* Estne majus quid in Religione nostra, quām hæc occupatio? ut cognoscamus dispositiones, quibuscum ad Sacram Communionem accedendum, aliud necessarium